

МОТИВИ към ПРИСЪДА № 410881 от 18.05.2018 г. по НЧХД №

1977 по описа за 2017г. на СРС, НО, 134-ти състав

Съдебното производство по делото е образувано по повод внесена в съда тѣжба от Б. и З. Б. М., с която срещу подсъдимия П. Т. М. е повдигнато обвинение за това че:

В периода от 01.11.2018г. до 07.11.2018г., в гр. София, при условията на продължавано престѣпление с повече от две деяния, които осѣществяват поотделно един или различни състави на едно и също престѣпление, извършени през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при однородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите устно и чрез подаване на сигнал до Национална телефонна линия за деца 116111 и ДСП „Красно село“ е разгласил тайната на осиновяването на Б. / осиновен от А.Т.Г. – М.а и З. Б. М., съгласно Решение от 18.11.2016г. по гр.дело № 12186/2016г. на СГС- ГО, IV брачен състав/ и за осиновителя З. Б. М., с намерение да причини вредни последици на осиновения и осиновителя, както следва :

В периода от 01.11.2018г. до 06.11.2018г., в гр. София, в ХХХХ, в час по „Български език и литература“, пред учениците от 10Е клас и в междучасие пред учениците от 10Д клас разгласил тайната на осиновяването на Б. / осиновен от А.Т.Г. – М.а и З. Б. М., съгласно Решение от 18.11.2016г. по гр.дело № 12186/2016г. на СГС- ГО, IV брачен състав/ и за осиновителя З. Б. М., с намерение да причини вредни последици на осиновения и осиновителя

На 06.11.2018г., в 21:38 часа, в гр. София, чрез подаване на сигнал на Национална телефонна линия за деца 16111 разгласил тайната на осиновяването на Б. / осиновен от А.Т.Г. – М.а и З. Б. М., съгласно Решение от 18.11.2016г. по гр.дело № 12186/2016г. на СГС- ГО, IV брачен състав/ и на осиновителя З. Б. М., с намерение да причини вредни последици за осиновения и осиновителя, като в сигнала посочил, че Б. е осиновен.

На 07.11.2018г. в гр. София чрез подаване на сигнал на Национална телефонна линия за деца 16111 разгласил тайната на осиновяването на Б. /осиновен от А.Т.Г. – М.а и З. Б. М., съгласно Решение от 18.11.2016г. по гр.дело № 12186/2016г. на СГС- ГО, IV брачен състав/ и на осиновителя З. Б. М., с намерение да причини вредни последици за осиновения и осиновителя, като в сигнала посочил, че Б. е осиновен, а сигналът бил препратен по компетентност на ДСП“Красно село“ – престѣпление по чл. 145, ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Тѣжителят Б. М., редовно уведомен, не се явява в последното съдебно заседание. Тѣжителят З. М., редовно уведомен се явява лично. Представяват се от упълномощения процесуален представител – адв. Д.. Последната поддържа повдигнатото обвинение, което счита за безспорно доказано, с оглед събраните по делото убедителни доказателства. Намира, че категорично е доказано авторството на деянието и същото не се разколебава от събраните в хода на проведеното съдебно следствие доказателства. Твърди, че безспорно е доказано, че се касае за разгласяване на тайната на осиновяването на Б. М. от страна на подсъдимия, като намира, че е налице и специалната цел да се навреди на него и неговия осиновител, като категорично намира за неоснователни твърденията, че сигналите до компетентните органи са подадени с цел защита на детето. Моли подсъдимият да бъде признат за виновен по така повдигнатото му обвинение. Поддържа изцяло предявените граждански искове и пледира същите да бъдат уважени в пълен размер, с оглед причинените неимуществени вреди на частните тѣжитЕ. и обстоятелството, че производството е продължило изключително дълъг период от време, през което те са търпЕ. негативните последици от деянието.

Подсъдимият, редовно призована, се явява лично. Представява се от упълномощен процесуален представител - адв. П.. Последният развива подробни съображения за недоказаност на повдигнатото обвинение, доколкото събраните в хода на съдебното следствие доказателства не доказват по един категоричен и несъмнен начин деянието да е извършено както от обективна, така и от субективната страна. Твърди, че в хода на съдебното следствие са събрани достатъчно доказателства от които да се установи, че осиновяването на Б. З.ев не е било тайна за съучениците му. Намира, че не е доказана и специалната цел - а именно с тези действия да се навреди на осиновения и неговия осиновител. Пледира подзащитният му да бъде признат за невиновен и оправдан по така повдигнатото обвинение, а приетите за съвместно разглеждане ГИ да бъде отхвърлени изцяло като несъразмерни и недоказани.

В своя лична защита подсъдимият не се признава за виновен. Прави искане съдът да бъде оправдан.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и обсъди доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

-

Подсъдимият П. Т. М. е роден на XXXXг. в гр. София, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, висше образование, учител в XXXX, с адрес за призоваване: г/адрес/ с ЕГН: *****.

ЧТ Б. М. бил роден на 01.06.2002г. в гр. София, като в акта за раждане бил вписан с имената К.В.Ив.

През 2004г. ДСП Красно село започнала работа с детето, поради упражнено върху него насилие от страна на неговата майка.

През 2008г. Кирил Ив. бил настанен в доброволно приемно семейство, това на ЧТ З. М. и св. Ан.Г. – М.а.

Със Заповед на Директор на ДСП Красно село срокът за настаняване на Кирил Ив. бил удължен до навършване на пълнолетие на детето, а ако учи до завършване на средното му образование, но не повече от 20- годишна възраст.

С Решение от 27.04.2012г. по гр. Дело № 21071/2011г. описа на 88 състав, СРС, III ГО Ив. бил настанен в семейството на ЧТ М. и св. Г. – М.а.

Тримата живеЕ. в семейно жилище находящо се в гр. София, XXXXX, както и обитавали имот в XXXXX

До завършване на 7 клас ЧТ Б. М. учел в 200 ОУ- „Св. Св. Кирил и Методий“ – с. Лозен. От там било и познанството му с Ал.П.. Последният знаел, че ЧТ М. бил осиновен, тъй като той му го бил сподЕ.л лично.

През 2016г. ЧТ Б. М. продължил образованието си в XXXX „Климент Охридски“, където бил записан в 8 клас. При постъпването му в учебното заведение ЧТ З. М. и св. Г. – М.а представили всички документи свързани с Б. М., в това число акт за раждане и др. от които било видно, че двамата не са негови биологични родитЕ.. Това обстоятелство било известно на класния ръководител на Б. М. – Светла Р., като по молба на неговите родитЕ. следвало да остане в тайна.

В новото училище Б. М. продължил контактите си със свои съученик от предишното си училище – Ал.П., който също бил записан там, но в друга паралелка. Най-близки отношения

М. поддържал с М. Н.. В паралелката, в която учел ЧТ Б. М. учела и св. Г. Ив.а.

Всички в училище познавали ЧТ Б. М. с името „Кирил“ и по този начин се обръщали към него.

С Решение от 18.11.2016г. по гр. Дело № 12186/2016г. по описа на СГС, ГО, IV брачен състав било допуснато пълно осиновяване на непълнолетния К.В.Ив.от ЧТ З. М. и св. Г. – М.а, като името му било променено на Б., бил издаден нов акт за раждане и в него били вписани променените му имена и имената на неговите осиновитЕ..

Копия от така съставените документи били представени в учебното заведение, в което учел Б. М.. След допуснатата промяна на имената ЧТ Б. М. започнал да прави опити да се наложи с новото си име в училище. В тази насока съдействала и неговия класен ръководител Р., която уведомила съучениците му, че следва вече да с обръщат към него с името Б.. Това провокирало интерес у съучениците му, които били свикнали да използват името Кирил, но по настояване на св. Г. – М.а в тази насока не била дадена никаква информация на учениците.

Обстоятелството, че Б. М. е осиновен било известно и на учителския колектив, но не било коментирано от тях пред учениците.

На неустановена по делото дата през 2017г. ЧТ Б. М. сподЕ.л с М. Н., че е осиновен. От своя страна Н. сподЕ.л със св. Ив.а. В течение на времето това обстоятелство станало известно на съучениците на М., но никой не коментирал този факт и не давал повод на ЧТ М. да изпитва неудобство.

През учебната 2017/2018г. класен ръководител на ЧТ Б. М. станал подс. П. М.. На същия бил известен фактът, че ЧТ М. е осиновен, тъй като имал достъп до личното му досие, в което се съдържали документи в тази насока.

Във връзка с извършени нарушения на дисциплината в училище била свикана среща с участието на ЧТ З. М., подс. П. М., ЧТ Б. М. и св. А..

На проведената среща било взето решение ЧТ Б. М. да провежда срещи със св. А., която заемала длъжност педагогически съветник в учебното заведение. За проведената среща бил попълнен протокол, подписан от ЧТ З. М., който дал изрично съгласието си да се работи със сина му.

На 06.11.2017г. по време на провеждане на планираната среща ЧТ Б. М. сподЕ.л на св. А., че е бил настанен в дом, че осиновен, че има проблеми в дома си, тъй като родитЕ.те му са доста строги с него и го лишават от мобилен телефон за наказание. В проведения със св. А. разговор ЧТ Б.М. сподЕ.л още, че се е случвало след като се скара с родитЕ.те си те да го гонят от дома му и да няма къде да преспи, поради което е преспивал у свои приятЕ.. Подобен случай бил известен на майката на М. Н., с която св. А. провела разговор, обезпокоена от чутото и потвърдила сподЕ.та информация.

Обстоятелствата, че ЧТ Б.М. има семейни проблеми били известни и на св. Г. Ив.а, която често забелязвала, че той ходи с едни и същи дрехи, има наранявания по тялото и др., които неща я провокирали да води с него разговори в насока да разбере дали има някакъв проблем и дали се нуждае от помощ. ЧТ Б.М. споделял с Ив.а, че отношенията с родитЕ. му не са добри и се е случвало да бъде изгонен от дома си и да преспива в домовете на свои приятЕ. или в кабинета на баща си. Личните впечатления на Ив.а били, че ЧТ М. е склонен да лъже, да манипулира и да действа в угода на родитЕ.те си. Такива впечатления имал и Ал.П., който установил, че във връзка с един и същи случай М. е разказал различни неща пред различните хора.

Обезпокоени от случващото се в семейната среда на ЧТ Б.М., както и приемайки, че същият е по-уязвим учителският колектив на XXXX взЕ. решение да направят опит да му окажат помощ, без обаче да намества социалните служби в казуса. В тази връзка св. А. помолила св,

В. да проявява повече търпение и да бъде по-внимателна с него, а подс. М. всячески се опитвал да оказва помощ и съдействие на ЧТ М. в процеса на обучението му.

На 17.10.2018г. св. Г. – М.а и ЧТ Б. М. се скарали, тъй като същият за пореден път ползвал мобилен телефон, вместо да подготвя уроците си.

На следващия ден 18.10.2018г. последвал нов скандал помежду им, след което ЧТ М. отишъл на училище. Отивайки на училище ЧТ М. сподЕ.л със своя приятел М. Н., че се е скарал с майка си, която му е взела за пореден мобилния телефон, за което той ѝ е ядосан и не желае да се прибира в дома си. М. Н. му предложил след училище да отидат в неговия дом. Там след проведен разговор с майката на Н. – П. М.а било предложено на ЧТ М. да остане да преспи в техния дом, но само при условия, че се обади да уведоми за това родитЕ.те си. ЧТ М. отказал и П. М.а позвънила на подс. М. да го уведоми за случващото се. След като подс. М. се съгласил ЧТ Б. М. да пренощува в дома му, П. М.а повикала такси и изпратила детето в дома на класния му ръководител.

На следващия ден сутринта св. Г. – М.а провела разговор с П. М.а, от която разбрала, че Б. не е преспал в дома ѝ, а е преспал в дома на подс. М.. Тя позвънила на класния ръководител на сина си и помежду им възникнал словесен конфликт с размяна на нападки, като се уговорили да се срещнат пред сградата на Министерство на земедЕ.ето, за да разговарят. По време на срещата страните си разменили реплики преминали в словесен конфликт, след което се раздЕ.ли.

След този случай родитЕ.те на Б. М. взЕ. решение да го преместят в друго учебно заведение, като за своето решение уведомили ръководството на ХХХХ, за да се снабдят с необходимите документи.

За взетото решение за преместването на Б. М. бил уведомен и подс. П. М., който сподЕ.л за това със своите съученици и било взето решение да бъде направено изпращане.

На 31.10.2018г. подс. М. взел решение да уведоми ръководството на учебното заведение за случилото се на 18.10.2018г. и развоя на отношенията му с родитЕ.те на Б., като изготвил доклад до Директора на ХХХХ.

На неустановена по делото дата между 01.11.2018г. и 07.11.2018г. било направено изпращане на Б. М. от неговите съученици. През същия период подс. П. М. сподЕ.л на учениците си, че заради семейните си проблеми ЧТ Б. М. е бил изгонен от дома си, като преспал в дома на класния си ръководител.

На 06.11.2018г. подс. П. М. подал сигнал на национална телефонна линия за деца 116 111 за дете в риск на територията на гр. София. В сигнала било посочено, че ЧТ Б. М. е осиновен от св. Г. - М.а и ЧТ З. М., като през последните две години същите редовно гонЕ., заради ниски оценки детето от дома му и той преспивал у свои приятЕ.. Било посочено кой подава сигнала, къде е бил ученик З.ев, къде ще продължи обучението си, както и данни и адреси на осиновитЕ.те му.

Така полученият сигнал бил препратен по компетентност до ДСП Красно село и ДСП Младост.

На 09.11.2018г. св. Г. – М.а и ЧТ З. М. подали сигнал срещу подс. П. М. до РИО-София град.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

-

Изложената по-горе фактическа обстановка се установява от събраните в хода на съдебното следствие **гласни** доказателства: обясненията на подс. М., показанията на свидетЕ.те Ан.Г. М.а, С. А., Г. Ив.а, Е. В., Е. К., от приобщените по реда на НПК **писмени** доказателства – решение от 27.04.2012г. по гр.дело 21071/2011г. по описа на 88 състав, СРС, ГО, Решение

№ 8432/18.11.2016г. по гр. Дело 12186/2016г. на СГС, ГО, формуляр за приемане на устен сигнал, сигнал за дете с риск до НТЛД, доклад от П. М., докладна записка до началника на 08 РУ-СДВР за извършена проверка по преписка № 338200-16230/18, протокол за разговор с ученик, протокол за проведен разговор, както и съдържащите се в пр.пр. № 11701/22г. по описа на СРП материали, в това число показанията на св. Ал.П. и Ир.П. свидетелство за съдимост на подсъдимия.

Останалите приобщени по делото писмени доказателства съдът не кредитира и изключи от доказателствената съвкупност, доколкото намери за неотнормими към предмета на делото.

Съдът кредитира дадените от подс. М. обяснения, доколкото намери, че въпреки своята двукратна функция същите не са изолирани и се подкрепят в достатъчна степен от приобщените по делото гласни и писмени доказателства.

По делото са налице противоречиви доказателства, като показанията на свидетелите могат да се разделят на две групи. От една страна тези на св. Г. – М.а и тези на св. К., а от друга обясненията на подс. М., показанията на св. А., св. Ив.а и приобщените по делото писмени доказателства.

При анализ на дадените от св. Г. – М.а съдът отчете първо нейната родствена връзка с частните тъжители, както и влошените ѝ отношения с подс. М.. Извършвайки задълбочен анализ на дадените от нея показания съдът констатира, че същите са изолирани по отношения на твърденията, че фактът на осиновяването на ЧТ Б. М. е бил тайна, доколкото категорично се установи, че той самият лично многократно е разкривал тази информация през различни лица. На следващо място твърдението ѝ, че тайната на осиновяването е била разкрита от подс. М. и то в присъствието на ЧТ Б. М. не се подкрепи от нито едно доказателство по делото. Самата тя, в дадените от нея показания в хода на образуваното ДП е заявила, че това е станало в отсъствието на ЧТ М., той пък от своя страна е заявил, че е узнал за този факт едва след преместването му в друго учебно заведение. Обстоятелството, че тези показания не са дадени пред съдебния състав не е пречка същите да бъдат приети като писмени доказателства, чрез които да се установи достоверността на дадените пред съда показания. Тук е мястото да се отбележи, че с оглед установеното поведение на ЧТ Б. М. е житейски логично да се приеме, че същата изнася информация, която е опосредена и ѝ станала известна чрез него, доколкото последната няма достъп да води разговори със съученици на сина си. Показанията на свидетеля дадени пред съдебния състав са вътрешно противоречиви и нелогични. От една страна твърди, че между нея и подс. М. не е имало никакъв конфликт, а от друга, че той всячески е настройвал сина им срещу тях, като е изразявал съмнение в родителския им капацитет и е излагал твърдения, че упражняват тормоз над Б. и са лоши родители.. В тази насока са и противоречията по отношение на механизма на извършване на деянието, като първоначално се посочва, че това е станало по време на изпращането на Б., в негово присъствие, а после, че подс. М. го е сторил по време на часовете и в крайна сметка, че е събирал учениците на групички и тогава им е споделял тази информация. Обстоятелство, което не намери опора в нито едно събрано по делото доказателство. Това дава основание на съдебния състав да не кредитира с необходимото доверие дадените от нея показания в тази им част.

По отношение на показанията на св. В. и св. К. същите по никакъв начин не допринасят за изясняване на обективната истина по делото, доколкото нито една от двете няма преки и непосредствени впечатления, поради което Съдът намери за безпредметно тяхното обсъждане.

Показанията на св. А. и св. Ив.а съдът намери за ясни, логично, вътрешнобалансиран и кореспондиращи както помежду си, така и с приобщените по надлежния процесуален ред писмени доказателства, поради което съдът ги кредитира изцяло.

От своя страна приобщените по делото писмени доказателства се явяват обективен източник

на информация, като допринасят за разкриване на обективната истина.

Съдът изключи от доказателствата по делото изготвените във връзка с подадените сигнали до ДСП доклади, доколкото същите се основават единствено на разговори с родителите и детето и се опровергават от останалите писмени и гласни доказателства по делото.

От своя страна изготвената в хода на ДП СППЕ подкрепя становището на съдебния състав, че обективизираните от страна на ЧТ Б. З.ев изявление следва да бъдат преценявани внимателно и съпоставени с другите доказателства по делото, пък било то и касателно неща, които е съобщил пред трети лица, които са дали показания в тази насока.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

-

Настоящият съдебен състав намира, че деянието не е доказано нито от обективна, нито от субективна страна.

„За разгласяване тайната на осиновяването не е установена специална норма. То може да се осъществи по всякакъв начин, включително и чрез изрази, които са обидни. Достатъчно е само деецът с цел да причини вредни последици поотделно на осиновения, на осиновителя или на семейството им да съобщи на неопределен брой хора, че лицата, които детето знае за свои родители, не са негови рождени родители. Престъплението по [чл. 145, ал. 2 НК](#) може да се осъществи и когато в момента на разгласяване от дееца тайната на осиновяването фактът, че детето е осиновено, е бил известен и на други лица. (Решение № 490 от 15.XII.1983 г. по н. д. № 536/83 г., I н. о.)“

По делото по безспорен и категоричен начин е доказано, че ЧТ Б. М. е бил осиновен от св. Г. – М.а и ЧТ З. М., като това обстоятелство е било известно на неограничен кръг от хора и не е съставлявало тайна, доколкото е било разкривано от самия Б. М.. Същият е бил на достатъчно голяма възраст, за да е наясно с произхода си, фактът на осиновяването и обстоятелството, че осиновителите му не са биологичните му родители.

От доказателствата по делото не се установи през посочения период подс. М. да е разкривал тайната на осиновяването по време на провеждане на учебни часове с 10Е клас и с ученици от 10 Д клас по време на междучасията.

Посочената правна норма охранява интереса и на осиновителите и на осиновените, като под страх от наказателна отговорност възпира трети лица да се наместват във функционалността на новосформираното семейство причинявайки емоционални и психологични щети най-вече на осиновеното лице. В този смисъл, в конкретния случай този вид обществени отношения не биха могли да бъдат засегнати, доколкото самият осиновен не е криел факта на осиновяването и е споделял за него.

Не се спори и по отношение на факта, че подс. П. М. е подал сигнал на 06.11.2018г. до НТЛД 16 111, в който е посочил, че ЧТ Б. М. е осиновен.

В този смисъл по делото не се събраха доказателства за специалната цел, а именно – да се причинят вредни последици на осиновения и осиновителят му. От приобщените по делото гласни и писмени доказателства се установи, че многократно ЧТ Б. М. е споделял както пред свои приятели, така и пред св. А. и подс. М. за наличието на семейни проблеми, които са ескалирали до степен същият да търси у кого да преспи. Това обстоятелство съпоставено с възрастта на ЧТ Б. М. към 2018г. води до единствения възможен извод, че подаването на сигнал до компетентните органи е целяло намаляването на риска за емоционалното и физическо развитие на детето, а не да бъде навредено на него или неговите родители. Още повече подс. М. е имал качеството на преподавател, който има и служебното и моралното задължение в случай на констатация на дете в риск да предприеме необходимите мерки.

За пълнота на изложението следва да се допълни, че е обективно невъзможно подс. М. да осъществи състав на деяние на 07.11.2018г., доколкото се касае за документално оформление на вече подадения на 06.11.2018г. сигнал и препращането му до компетентните органи, обстоятелство което е било извън волята на подс. М. и не е пряко целено да бъдат информирани конкретно посочените ДСП.

Присъдата не може да почива на предположения, и когато липсват достатъчни доказателства за съпричастността на конкретно лице към деянието, то следва да бъде оправдан по повдигнатото му обвинение.

По силата на чл.103 ал.1 от НПК, тежестта да се докаже обвинението по дела образувани по тѣжба на пострадалия лежи върху частния тѣжител. Независимо от позицията изразена от подсъдимия, независимо от съдържанието на неговите обяснения, независимо от невъзможността да подкрепи с доказателства свое искане, бележка или възражение-тежестта да се докаже обвинението по дела от частен характер се носи от тѣжителя. Следователно ако в резултат на своята процесуална активност частния тѣжител не съумее да докаже, че подсъдимият е виновен, съдът следва да постанови оправдателна присъда.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, не се доказва по безспорен и несъмнен начин, подсъдимият П. М. да е осъществил изпълнителното деяние на престъпленията, за които му е било повдигнато обвинение с частната тѣжба.

С оглед на гореизложеното, Съдът призна подсъдимия **П. Т. М. за невиновен в това че:**

В периода от 01.11.2018г. до 07.11.2018г., в гр. София, при условията на продължавано престъпление с повече от две деяния, които осъществяват поотделно един или различни състави на едно и също престъпление, извършени през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при однородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите устно и чрез подаване на сигнал до Национална телефонна линия за деца 116111 и ДСП „Красно село“ е разгласил тайната на осиновяването на Б. / осиновен от А.Т.Г. – М.а и З. Б. М., съгласно Решение от 18.11.2016г. по гр.дело № 12186/2016г. на СГС- ГО, IV брачен състав/ и за осиновителя З. Б. М., с намерение да причини вредни последици на осиновения и осиновителя, както следва :

В периода от 01.11.2018г. до 06.11.2018г., в гр. София, в ХХХХ, в час по „Български език и литература“, пред учениците от 10Е клас и в междучасие пред учениците от 10Д клас разгласил тайната на осиновяването на Б. / осиновен от А.Т.Г. – М.а и З. Б. М., съгласно Решение от 18.11.2016г. по гр.дело № 12186/2016г. на СГС- ГО, IV брачен състав/ и за осиновителя З. Б. М., с намерение да причини вредни последици на осиновения и осиновителя

На 06.11.2018г., в 21:38 часа, в гр. София, чрез подаване на сигнал на Национална телефонна линия за деца 16111 разгласил тайната на осиновяването на Б. / осиновен от А.Т.Г. – М.а и З. Б. М., съгласно Решение от 18.11.2016г. по гр.дело № 12186/2016г. на СГС- ГО, IV брачен състав/ и на осиновителя З. Б. М., с намерение да причини вредни последици за осиновения и осиновителя, като в сигнала посочил, че Б. е осиновен.

На 07.11.2018г. в гр. София чрез подаване на сигнал на Национална телефонна линия за деца 16111 разгласил тайната на осиновяването на Б. /осиновен от А.Т.Г. – М.а и З. Б. М., съгласно Решение от 18.11.2016г. по гр.дело № 12186/2016г. на СГС- ГО, IV брачен състав/ и на осиновителя З. Б. М., с намерение да причини вредни последици за осиновения и осиновителя, като в сигнала посочил, че Б. е осиновен, а сигналът бил препратен по компетентност на ДСП „Красно село“ – престъпление по чл. 145, ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК , поради което и на основание чл. 304 от НПК го ОПРАВДА по така повдигнатото обвинение.

Съдът отхвърли предявения от Б. граждански иск с правно основание чл.52 от ЗЗД в размер на 10 000 лева и предявения от З. Б. М. граждански иск с правно основание чл. 52

33Д в размер на 6 000 лева, представляващи обезщетение за неимуществени вреди причинени в резултат на инкриминираните деяния, като недоказан по следните съображения:

Гражданския иск в наказателния процес е неразривно свързан с обвинението. Това е така защото основанията и размера на иска се определят от престъплението, предмет на обвинението по конкретното дело. Предвид на това, че в настоящия случай предпоставките които характеризират от обективна и субективна страна деянията състав поначало съвпадат с признаците на престъпния състав, гражданския иск споделя съдбата на обвинението. За това, след като в наказателния процес се установи, че деянието не е извършено от подсъдимия, последния следва да бъде оправдан, а гражданския иск отхвърлен. В процесуално отношение от акцесорния характер на гражданския иск следва, че презумпцията за виновност по ал.2 на чл.45 от ЗЗД няма приложение, защото въпросите за вината, нейното доказване и разпределение на доказателствената тежест се решават съобразно правилата на наказателното право-аргумент от чл.84 от НПК. Гражданския ищец е обосновал репариранията на обезвреда за неимуществени вреди с извършените от подсъдимия престъпления. Ето защо след като се установи от събраните по делото доказателства, че това престъпление не е извършено от подсъдимия, същият следва да бъде оправдан, а гражданския иск отхвърлен.

Така мотивиран, съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: